

هر جا دعواست، رد پای شیطان پیدااست/ تفرقه، باشنه آشیل ماست

در یک بحث خانوادگی، وقتی یک جواب دندان شکن و کنایه آمیز به ذهنت می رسد که می دانی طرف مقابل را می سوزاند، همان لحظه به یاد بیاور که این بهترین پاس گل به شیطان برای ایجاد کینه است.

در یک بحث خانوادگی، وقتی یک جواب دندان شکن و کنایه آمیز به ذهنت می رسد که می دانی طرف مقابل را می سوزاند، همان لحظه به یاد بیاور که این بهترین پاس گل به شیطان برای ایجاد کینه است.

خبرگزاری مهر- گروه دین، حوزه و اندیشه: قرآن، کتاب زندگی است که هم نشینی با آن، رنگ خدایی بر همه لحظات و روابط انسان می زند: صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً؛ و این رنگ الهی، آسان شدن همه امور زندگی و رفع موانع را به دنبال می آورد. در مقابل، کسی که به دستورهای قرآن و هم نشینی با آن پشت کند، زندگی اش را سراسر، مشکلات و سختی ها فرامی گیرد.

قرآن، کتاب زنده ای است که هم نشینی با آن حیات بخش است و ما را به مرتبه حیات دعوت می کند: دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ. قرآن جاذبه ای دارد که همچون یک کانون مغناطیسی عظیم، مخاطبانش را به سوی خود می کشد. فقط باید خود را در معرض این جاذبه و باران حیات بخش قرار دهیم. امیرالمؤمنین (علیه السلام) می فرماید: إِنَّ الْقُرْآنَ ظَاهِرُهُ أُنِيقٌ وَ بَاطِنُهُ عَمِيقٌ؛ به درستی که قرآن ظاهری زیبا و شگفت انگیز دارد و باطنی عمیق و بی پایان، و غواصی در آن، برای هر کس تازه های لحظه به لحظه دارد. امام صادق (علیه السلام) می فرماید: «هُوَ فِي كُلِّ زَمَانٍ جَدِيدٌ وَ عِنْدَ كُلِّ قَوْمٍ غَضٌّ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ».

قرآن، سفره گسترده ضیافت الهی است که برای هر کس با هر سلیقه و نیازی، غذای آماده دارد، تا هر کس هر کمالی را که می خواهد، بیش از طلب خود از آن بهره ببرد. همه مهمان این سفره ایم. رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) می فرماید: «الْقُرْآنُ مَأْدِبَةٌ اللَّهِ فَتَعَلَّمُوا مَأْدِبَتَهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ». پس باید بر اشتهایمان بیفزاییم تا بیشتر بهره مند شویم. کسی که متخلّق به قرآن شود، به اخلاق ربوبی و صفات ملکوتی متصف می گردد؛ همان گونه که در وصف رسول اعظم (صلی الله علیه و آله) وارد شده است: «كَانَ خُلُقَهُ الْقُرْآنَ». کسی که کنار این سفره می نشیند، درمی یابد که صاحب سفره، کریمانه و سخاوتمندانه حضور دارد. آیت الله بهجت (رحمت الله علیه) می فرماید: «خُذْ مَا شِئْتَ مِنَ الْقُرْآنِ لِمَا شِئْتَ»؛ دواي هر دردی و پاسخ هر مشکلی در قرآن هست. پس این سفره الهی را با مجالس خانگی قرائت قرآن و دست کم در بین اهل خانه، هر شب گسترده کنیم تا دل ها و خانه هایمان سرشار از نور آن گردد.

آیه روز اول

إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ؛ مائده، آیه ۹۱

مسلماً شیطان می خواهد بین شما دشمنی و کینه سخت ایجاد کند.

شعر

بنی آدم اعضای یک دیگرند / که در آفرینش ز یک گوهرند (سعدی)

تفرقه برخیزد و شرک و دوی / وحدتست اندر وجود معنوی (مولانا)

منزل یکی و راه یکی و روش یکی / چندین هزار تفرقه در هر کنار چیست؟ (اوحدی مراغه ای)

درخت دوستی بنشان که کام دل به بار آرد / نهال دشمنی برکن که رنج بی شمار آرد (حافظ)

دست شیطان را در پوست گردو بگذار!

دوست دارد سفر خانوادگی را به خاطر جا گذاشتن قاشق و چنگال به کام هم تلخ کنیم و سفر دوستانه را به خاطر فاطمی شدن دُنگ ها، توی خیابان به بهانه یک سپر به سپر ساده، دست به یقه شویم و توی خانه به خاطر یک سوء تفاهم کوچک، شیطان

دوست دارد توی همه صف ها عصبی باشیم؛ چه پمپ بنزین و خودپرداز، و چه بانک و چه ناوایی! می خواهد همه جا به جان هم بیفتیم؛ چه در روزنامه ها و چه در شبکه های اجتماعی و چه در تلویزیون. ما به اف ۲۵ ها و بی ۲ ها ناختیم؛ چون تصمیم گرفتیم دوازده روز دست شیطان را توی پوست گردو بگذاریم. به تفرقه افکنی هایش که میدان بدهیم، کارمان به یک روز هم نخواهد کشید.

تفرقه بنداز و حکومت کن!

تابه حال به مکالمات روزمره در خانه ها دقت کرده اید؟ دیده اید چطور یک اختلاف نظر ساده بر سر تربیت فرزند در عرض چند دقیقه به جنگی تمام عیار تبدیل می شود که در آن تمام اشتباهات گذشته روی میز ریخته می شود؟ یا چطور یک شوخی ناخواسته به زخمی عمیق و کینه ای چندساله میان دو برادر یا عروس و مادرشوهر بدل می گردد؟ و آیا دقت کرده اید که چطور یک بحث ساده زیر یک پست خبری در فضای مجازی، در عرض چند دقیقه به دعوایی پُر از توهین و کینه توزی تبدیل می شود؟ چه کسی از این دشمنی ها سود می برد؟

قرآن پرده را کنار می زند و اسم رمز راهبرد اصلی شیطان را فاش می کند؛ یک هدف نهایی که تمام برنامه های دیگر او در خدمت همان است: «إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ» (مائده/۹۱)؛ شیطان فقط یک چیز می خواهد: اینکه میان شما بذر دشمنی و کینه بکارد.

از انگشتان پراکنده تا مشت محکم

منطق این راهبرد بسیار ساده است. انگشتان یک دست تا وقتی پراکنده باشند، ضعیف و شکننده اند؛ اما وقتی کنار هم قرار می گیرند و متحد می شوند، به یک مشت محکم تبدیل می شوند که می تواند از خود دفاع کند و ضربه بزند. مأموریت اصلی دشمن این است که با بزرگ نمایی تفاوت ها، دامن زدن به سوءتفاهم ها و شعله ورکردن کینه ها، نگذارد این انگشتان به هم برسند. خانواده و جامعه ای که درگیر نزاع داخلی باشد، دیگر توانی برای مقاومت در برابر دشمن خارجی نخواهد داشت.

یک شاخص برای تحلیل پدیده ها

فرقی ندارد؛ میان دو دوست، دو همسایه یا حتی دو جناح سیاسی «هر جایی که شما عداوت و بغضاء می بینید، دست شیطان را باید مشاهده کنید.» [۱] او از هر ابزاری، مثل یک شایعه، یک سوءتفاهم ساده، یک طعنه زهرآلود، یک مقایسه نابودکننده و نبش قبر تلخی های گذشته استفاده می کند تا بذر اختلاف را بپاشد.

چرا امروز دشمن صهیونیست به خود اجازه می دهد به مسلمانان مظلوم فلسطین و لبنان و سوریه حمله برده و به سایر دنیای اسلام، چنگ و دندان نشان دهد؟ «اشکال بزرگ کار ما این است: از هم جدایم، متفرقیم. وقتی که متفرق هستیم، وقتی خیرخواه هم نیستیم، وقتی گاهی حتی بدخواه همدیگر هستیم، خُب نتیجه همین است. اینجا هم باز قرآن، صریح است. واقعاً در این مسائل زندگی بشر ما هیچ نقطه ای مهم نداریم که قرآن در آن به صراحت ناطق نباشد.» [۲] تنها راه نابودی اسرائیل، تشکیل یک امت به هم پیوسته اسلامی، بدون اختلافات داخلی در رویارویی با این رژیم سفاک است.

عمل و زندگی با آیه

_ در یک بحث خانوادگی، وقتی یک جواب دندان شکن و کنایه آمیز به ذهنت می رسد که می دانی طرف مقابل را می سوزاند، همان لحظه به یاد بیاور که این بهترین پاس گل به شیطان برای ایجاد کینه است.

_ از همسرت یک رفتار غیرمنتظره می بینی؟ شیطان فوراً در ذهن تو شروع به بافتن سناریوهای منفی می کند. قبل از هر قضاوتی، از خودت بپرس: «آیا می توانم جور دیگری هم به این ماجرا نگاه کنم؟»

_ هنگام عصیانیت شیطان می خواهد فوراً واکنش شدید نشان دهی. چند نفس عمیق بکش، یک لیوان آب بخور و یا محیط را ترک کن و بعد از آرام شدن، منطقی صحبت کن.

_ شیطان تو را در گفت و گوهای سیاسی و دینی وسوسه می کند که به جای نقد «نظر» طرف مقابل، به «شخصیت» او یک برچسب مثل متحجر، غرب زده یا بی سواد بزنی. عقیده اش را نقد کن، اما به شخصیتش احترام بگذار.

_ در مدرسه و بین دوستان، دوستت می آید و از یک دوست مشترک دیگر بدگویی می کند. شیطان از تو می خواهد حرفش را تأیید کنی و چیزی هم به آن اضافه کنی تا جمعشان به هم بخورد. تو رابطه شان را ترمیم کن، نه تخریب.

اوایل پیروزی انقلاب اسلامی، ایران مانند خانه ای بود که تازه از یک طوفان سهمگین نجات یافته بود. دشمنان که از اتحاد مردم در شگفت بودند، بهترین راه برای تضعیف این خانه را در ایجاد تفرقه دیدند. آن ها با نقشه ای شیطانی، شروع به دامن زدن به اختلافات قومی و مذهبی کردند. کرد و ترک، فارس و عرب، شیعه و سنی را در مقابل هم قرار دادند تا دیوار اتحاد مردم را فرو بریزند. در این شرایط حساس، امام خمینی (ره) با بصیرتی الهی، این نقشه را تشخیص دادند. ایشان با اعلام «هفته وحدت» و تأکید مداوم بر برادری شیعه و سنی، آب سردی بر آتش تفرقه ریختند. امام می دانستند که هر ندایی که بوی جدایی و کینه بدهد، صدای شیطان است، حتی اگر در لباس دلسوزی باشد. ایشان با این تدبیر، نقشه شوم دشمن را خنثی کردند و به همه نشان دادند که بزرگترین سلاح در برابر شیطان، حفظ وحدت است.

جرعه ای برای فکر تو دوستی ها و ارتباطاتمون چقدر حواسمون به تفرقه اندازی شیطان هست؟

[۱]. «بیانات مقام معظم رهبری در دیدار شرکت کنندگان در هفتمین اجلاس مجمع جهانی اهل بیت؟ع؟»، ۱۴۰۱/۰۶/۱۲.

[۲]. «بیانات مقام معظم رهبری در دیدار مسئولان نظام و میهمانان کنفرانس وحدت اسلامی»، ۱۴۰۱/۰۷/۲۲.